

Voorwerp

Niet-nakoming — Verzuim om binnen de gestelde termijn de bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan artikel 26, lid 3, van richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Universeledienstrichtlijn) (PB L 108, blz. 51)

Dictum

- 1) Door niet, voor zover dat technisch haalbaar is, voor alle oproepen van het uniforme Europese alarmnummer „112” informatie over de locatie van de oproeper ter beschikking te stellen van de instanties die noodsituaties behandelen, is de Italiaanse Republiek de krachtens artikel 26, lid 3, van richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Universeledienstrichtlijn), op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 37 van 9.2.2008.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 15 januari 2009 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Helleense Republiek

(Zaak C-259/08) (¹)

(Niet-nakoming — Richtlijn 79/409/EEG — Behoud van de vogelstand — Bescherming en instandhouding van habitats — Indeling van speciale beschermingszones — Jacht- en vangstverbod — Onjuiste uitvoering)

(2009/C 55/07)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: M. Patakia en D. Recchia, gemachtigden)

Verwerende partij: Helleense Republiek (vertegenwoordiger: E. Skandalou, gemachtigde)

Voorwerp

Niet-nakoming — Verzuim om uitvoering te geven aan artikel 3, lid 1, van richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand (PB L 103, blz. 1) — Gebrekkige uitvoering van de artikelen 3, lid 2, 4, lid 1, 5 en 8, lid 1, van deze richtlijn

Dictum

- 1) Door niet alle maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn om op volledige en/of correcte wijze uitvoering te geven aan de artikelen 3, leden 1 en 2, 4, lid 1, 5 en 8, lid 1, van richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand, is de Helleense Republiek de krachtens deze bepalingen op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) De Helleense Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 209 van 15.8.2008.

Hogere voorziening ingesteld op 24 september 2008 door Calebus SA tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg (Eerste kamer) van 14 juli 2008 in zaak T-366/06, Calebus SA/Commissie van de Europese Gemeenschappen, bijgestaan door het Koninkrijk Spanje

(Zaak C-421/08 P)

(2009/C 55/08)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirante: Calebus SA (vertegenwoordiger: R. Bocanegra Sierra, abogado)

Andere partijen in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen en Koninkrijk Spanje

Conclusies

Vaststellen dat hogere voorziening is ingesteld tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 14 juli 2008 waarbij het beroep van Calebus SA in zaak T-366/06 niet-ontvankelijk is verklaard, deze hogere voorziening ontvankelijk verklaren, en, na toepassing van de wettelijk voorgeschreven procedures, een beschikking geven waarbij het beroep wordt toegewezen, de bestreden beschikking wordt vernietigd, het beroep ontvankelijk wordt verklaard en rekwirantes vorderingen worden toegewezen

Middelen en voornaamste argumenten

De hogere voorziening is gericht tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 14 juli 2008 waarbij het in zaak T-366/06 door Calebus SA ingestelde beroep tegen beschikking 2006/613/EG (¹) van 19 juli 2006 tot vaststelling van de lijst van gebieden van communautair belang voor de mediterrane biogeografische regio, met betrekking tot het feit dat het in deze lijst opgenomen gebied van communautair belang (GCB) „ES6110006 Ramblas de Gergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhamilla” het landgoed „Las Cuernas” omvat, niet-ontvankelijk is verklaard.

In haar hogere voorziening stelt rekwirante dat de bestreden beschikking rehtens onjuist is, voor zover daarbij het beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard op grond dat rekwirante geen rechtstreeks belang heeft bij de nietigverklaring van beschikking 2006/613. Anders dan in de bestreden beschikking wordt uiteengezet, verplicht beschikking 2006/613 de staten hoe dan ook op zich en automatisch, de als GCB aangewezen gebieden, waarvan één het landgoed „Las Cuerdas” omvat, te onderwerpen aan een beschermingsregeling die de gebruiksmogelijkheden ervan noodzakelijkerwijs beperkt en bijgevolg de rentabiliteit en de verkoopwaarde ervan verlaagt. De lidstaten beschikken bij de vaststelling van de concrete inhoud van die regeling over een beoordelingsmarge, maar hebben die marge niet bij de beslissing of zij landgoed al dan niet aan een dergelijke regeling onderwerpen, zodat het bestaan van die marge niet in de weg staat aan de rechtstreekse werking van beschikking 2006/613 op de juridische sfeer van rekwirante.

(¹) PB L 259, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 14 november 2008 door het Koninkrijk Zweden tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Derde kamer — Uitgebreid) van 9 september 2008 in zaak T-403/05, MyTravel Group plc/ Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-506/08 P)

(2009/C 55/09)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirant: Koninkrijk Zweden (vertegenwoordigers: K. Petkovska, A. Falk en S. Johannesson, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: MyTravel Group plc, Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

Rekwirant concludeert dat het den Hove behage:

- punt 2 van het dictum van het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 9 september 2008 (¹) in zaak T-403/05 te vernietigen;
- besluit D(2005) 8461 van de Commissie van 5 september 2005 overeenkomstig de door MyTravel Group plc voor het Gerecht van eerste aanleg geformuleerde vordering nietig te verklaren voor zover het betrekking heeft op de weigering om toegang te verlenen tot het rapport van de Commissie en tot andere werkdocumenten;
- besluit D(2005) 9763 van de Commissie van 12 oktober 2005 overeenkomstig de door MyTravel Group plc voor het Gerecht van eerste aanleg geformuleerde vordering nietig te verklaren voor zover het betrekking heeft op de weigering

om toegang te verlenen tot andere interne documenten van de Commissie, en

- de Commissie te verwijzen in de wettelijke kosten die het Koninkrijk Zweden voor het Hof van Justitie zullen opkomen.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Het beginsel van openheid en toegang tot de documenten van de instellingen is van groot belang bij *alle* activiteiten van de instellingen en dus ook bij de bestuurlijke procedure binnen een instelling. Artikel 2, lid 3, van de transparantie-verordening bepaalt dat deze verordening van toepassing is op alle bij een instelling berustende documenten, dit wil zeggen documenten die door de instelling zijn opgesteld of ontvangen en zich in haar bezit bevinden, op alle werkterreinen van de Europese Unie. De redenering van het Gerecht van eerste aanleg met betrekking tot de hoofdpunten impliceert echter dat alle interne documenten in bestuurlijke aangelegenheden vertrouwelijk zijn. Dit spoot niet met het beginsel van de grootst mogelijke openheid.
2. Volgens rekwirant houdt de redenering van het Gerecht van eerste aanleg met betrekking tot het eerste besluit — betreffende het rapport en de daarmee verband houdende documenten — in dat de Commissie niet voor elk document afzonderlijk moest het nagaan of de inhoud ervan openbaar kon worden gemaakt en niet moest nagaan of het rapport en de andere documenten gevoelige informatie bevatten, maar dat zij openbaarmaking kon weigeren op grond dat de ambtenaren anders hun opvattingen niet meer vrij zouden kunnen formuleren. Aan de hand van de algemene redenering van het Gerecht van eerste aanleg met betrekking tot de bescherming van de vrijheid van meningsuiting van de opstellers van documenten kan niet worden uitgemakkt wanneer interne documenten überhaupt openbaar kunnen worden gemaakt.
3. Rekwirant is van mening dat het Gerecht van eerste aanleg ook met betrekking tot het tweede besluit — betreffende andere documenten van het dossier — voorbijgaat aan het fundamentele vereiste dat elk document afzonderlijk moet worden onderzocht om na te gaan of de inhoud ervan zo gevoelig is dat openbaarmaking het besluitvormingsproces ernstig zou ondermijnen. De algemene redenering van het Gerecht van eerste aanleg is in wezen dat de ambtenaren van de Commissie niet meer vrij zouden kunnen spreken indien niet in de eindbeschikking opgenomen informatie openbaar zou worden gemaakt. Volgens een dergelijke redenering hoeft niet te worden onderzocht of de inhoud van de betrokken documenten zo gevoelig is dat openbaarmaking ervan het besluitvormingsproces zou schaden.
4. Rekwirant vraagt zich af of het verslag van de raadadviseur-auditeur en de nota van het directoraat-generaal Concurrentie aan het adviescomité werkelijk kunnen worden aangemerkt als voor intern gebruik opgestelde documenten en op grond daarvan als vertrouwelijke documenten kunnen worden behandeld krachtens de bepalingen betreffende de bescherming van het interne besluitvormingsproces.